

Depremın Birinci Yılında Bir Kez Daha: "Bugün Acil Olarak Neye İhtiyacımız Var ve Bu Ülkenin Egemenleri Ne Yapıyorlar"

6 Şubat depreminin üzerinden tam bir yıl geçti. Kuzey Kürdistan'dan Suriye'ye kadar uzanan deprem sonucunda onbinlerce insan öldü ve 14 milyon insan etkilendi. Bu büyük bir doğal afet, fakat doğal olmayan, kabul edilmemesi gereken ve kesinlikle köklerinden sökülüp atılması zorunlu olan bu sistem ve onun egemenleri yaşadığımız dehşetin esas sorumlularıdır. Egemenler, depremin ilk günlerinde hiç bir hazırlıkları olmadığını sadece "imar affı" çıkararak değil aynı zamanda deprem sonrasında da halkı bir kez daha ölüme terk ettiklerini göstermiş oldular.

Tüm bu acılar ve ızdıraplar yaşanırken ve halk kitlelerinin öfkesi sisteme ve onun hali hazırdaki rejimine yönelmeye başlamışken, yapılması gereken gerçek bir halk hareketinin örgütlenmesi ve egemenleri iktidarlarından etmekken, tüm toplum -buna "sol sosyalist" cenahta dahil olmak üzere- kendisini seçimler ilüzyonu içerisinde buldu ve bu ülkenin egemenleri, onların faşist rejimi yine ve yine seçimler aracılığıyla bir "yasallık" kazanmış oldu.

Depremin üzerinden bir yıl geçti ve toplum olarak, sevdiklerimizi soğuk beton yıkıntıları arasında kurtarılmalarını beklerken, bunun için çabalarken donarak ölmelerini hala unutmuyoruz! Ve evet, bu sistemin, onun egemenlerinin halka reva gördükleri bu "kader planını" unutmayacağız! Sömürünün, baskının olmadığı başka bir dünya inşası için, kapitalist-emperyalizmin onun yerel "ağa

babalarının” düzenini DEVİRİM yoluyla yıkmak üzere mücadele etmekten yılmayacağız! “Pandemik afet” olan kapitalist sistemi tarihin çöplüğüne göndermeden durmayacağız!

Maraş merkezli depremlerin birinci yılında, daha önce yayınlamış olduğumuz yazıyı öneminden dolayı tekrar yayınlıyoruz.

Ardı ardına gerçekleşen iki büyük deprem, sadece bu ülkede değil, Suriye’de de, yüz binlerce insanı etkilemiş durumda. Binlerce bina yıkılmış ve henüz birçoğuna yardım bile gitmemişken, Türkiye/Kuzey Kürdistan’da ölüm sayıları 8 bini, Suriye’de ise 2500’ü maalesef geçmiş durumda. Enkaz çalışmaları devam ettikçe sayılar hızla artıyor. Suriye’ye yönelik emperyalist güçlerin yaptırımları mevcut felaketi ayrıca derinleştiriyor. Bu deprem sadece bu bölgenin değil, aynı zamanda dünyanın yaşadığı en büyük depremlerin başında geliyor.

Daha önceki [açıklamamızda](#) söylediğimiz üzere **deprem bir doğal afettir fakat içinde yaşadığımız sistem, olası felaketlerin insanlığı ve üzerinde yaşayan diğer canlıları nasıl etkilediği, tamamen toplumun örgütlenme biçimiyle ilişkilidir.** Kapitalizmin olmadığı bir sistemde de felaketler sonrasında birçok faktörden ötürü canlar yitirebiliriz. Ancak kapitalist sistemin örgütlenme; biçimi, sosyal ilişkileri, insanın, doğayla ve diğer canlılarla gerekli olan en mümkün uyumu içerisinde ele almanın tam aksini yapar. Kapitalist üretim ilişkileri -özel mülk edinme temelinde toplumsallaşma- temelinde bir siyasi yapılanma ve bu siyasi yapılanmanın hükmettiği bir sosyal örgütlülüğü dayatır. İnsanlığın yaşadığı büyük ve gereksiz acıların kaynağı bu sistemin örgütleniş biçimidir!

Şimdi bazılarının bu afeti fırsat bilerek elindeki malların fiyatlarını artırmaları -ki genelde bunlar yaşamak için

ihtiyaç duyduğumuz temel gıda maddeleridir- birkaç ''kendini bilmez'' ''münferit'' yaklaşımı değildir. **Zira bu sistemde sürekli olarak pompalanan şey her krizin bir ''fırsat'' olduğu anlayışıdır.** Evet yüzbinlerce insanın acısı üzerine yapılan ''küçük'' hesaplar, **bu sistemin işleyişine içkindir,** bazı insanların ''insanlıklarını'' yitirmesinin sonucu değildir! Şüphesiz herkes aynı yaklaşımı göstermemektedir; lakin anlaşılması gereken şey, bu sistemde insanların üste çıkabilmeleri için acımasızca başkalarının üzerinden yükselmesi zorunluluğunun çok güçlü bir dinamiği olduğudur.

Açıkça dile getirmemiz lazım, şu anda yaşadıklarımız, bize dayatılan bu dayanılmaz acılar bir sistemin işleyişi temelinde gerçekleşse bile baş müsebbibi Erdoğan ve 20 yıldır evrimleşerek ilerleyen İslamcı/Türkçü faşist rejimidir. **Bu baskı ve sömürü sistemini sürdüren, sürekliliği için canhıraş önderlik eden, sistemin tepesinde duran Erdoğan baş suçludur.** Ve bu hakikat sadece bu depremle sınırlı değildir. Kürt ulusunun kanla bastırılmasından, ülkenin bir dünya kapitalizminin tedarikçiler cennetine dönüştürölüp, yoğun sömürü ve baskı koşullarında milyonlarca insanın kanını emmesi ve her yıl işçi cinayetlerinde yüzlerce insanın ölmesi ve bu listeye eklenecek yüzlerce acının baş suçlusu da Erdoğan'dır. **Çünkü Erdoğan bu sistemin ve onun hali hazırdaki rejiminin en güçlü ve acımasız savunucusudur.**

Beri yandan Erdoğan rejimini eleştiren ve ondan şu ya da bu düzeyde rahatsızlık duyan bu ülkenin ''muhalif'' hâkim sınıfları, sistemin nasıl işlediğine ve nelere yol açtığına yoğunlaşmak istemezler. Onlar, kapitalizmin insanlık için en iyi sistem olduğunu ve bunun da yönetim biçiminin ''demokrasi'' olduğunu savunurlar. Gücün ''yozlaşmaması'' için, halk tarafından çeşitli araçlarla -parlamento, bağımsız yargı sistemi, sivil toplum kuruluşları vb- ''kontrol'' edilebilirliğini savunurlar. Ama keskin hakikat şu ki, kapitalist sistemin temel işleyiş biçimini ''kontrol'' altına alamazsın. Kapitalist sistemde ''hür'' kapitalist işletmeler

sürekli birbiriyle yarış halindedir ve şayet büyümedikleri taktirde başka büyük müteşebbisler tarafından yutulurlar. Marks'ın söylediği üzere **''bu düzene, düzensizlik hükmeder''**. Kısacası Erdoğan'ı eleştiren ve evet şu ya da bu düzeyde ondan ve temsil ettiği değerlerden rahatsızlık duyan bu ülkenin **''muhalif''** sınıfları, **AYNI ÖĞÜTÜCÜ** sömürü ve baskı aygıtını yönetmek için adaydılar. Her ne kadar bunu yapmak istedikleri yol ve yöntem -rejimi- farklı olsa bile.

Erdoğan ülkede 3 aylık olağanüstü hal ilan etti. Ardından da bilindik tehditlerini savurdu. Defter tuttuklarını söyledi. Hesap soracaklarını söyledi. Bu rejim ve onun önderi sadece hesap soruyor ve hep bir **''mağduriyet''** şemsiyesi altından saldırıyor. **Binlerce insan ölmüşken ve yine binlercesi göçük altında kalmışken kendilerinin ''mağdur'' olduğunu söylüyorlar**. Aynı kindar ve intikamcı ifadeyle parmak sallıyor, **''gereği yapılacak''** diyor. Peki ne yapıyor? Hala çöküntü halinde binlerce binaya yardım gitmemiş, çalışma yapılan enkazlarda gerekli makineler yok ve insanlar kendi olanaklarıyla çabalıyor. Deprem şehirleri akşam olunca karanlığa bürünüyor ve çalışmalar -şayet varsa- duruyor. On binlerce insan soğuk ve açlıkla baş etmeye çalışıyor, temel ihtiyaçlarını kapalı mağazalardan gidermek isteyen insanlara **''yağmacı''** muamelesi yapılıyor. Binlerce gönüllü doktor, tıbbi malzeme olmamasında dolayı çaresizce bekliyor. Erdoğan ise önlem olarak borsayı durduruyor, bakanları üretimin aksamadığından övünerek bahsediyor, Hatay Belediye Başkanı'nı AKP'li olmadığı için aramıyor, gazetecileri göz altına alıyor, yandaş basın aracılığıyla **''her yere yetişen devlet''** imajını çiziyor, yaklaşan seçimler için -ki şayet olacaksa- imajının yıpranmaması için devletin tüm baskı araçlarını seferber ediyor. **Erdoğan tehdit ediyor ve söylenilenin aksine Erdoğan aslında tam da ''işini yapıyor''!** Devletin **egemen sınıfın baskı aracı** olduğunu, felaket koşullarında da olsa göstermekten imtina etmiyor.

Binlerce can yıkıntıların altında, binlercesi yaralı olarak

yardım bekliyor ve yüz binlerce insan kış koşullarında sokakta kalarak yaşam mücadelesi veriyor. Devrimciler olarak bu acil sorumluluğu yerine getirmeli, daha fazla cana ulaşarak hayatta kalabilmeleri için seferber olmalıyız. Böylesi koşullarda bir saat dahi çok kritiktir! Diğer bir temel hakikat ise, insanlığın ve hiçbir canlının böylesi gereksiz acıları yaşamadığı başka bir dünya mümkün. Bu ancak **gerçek bir DEVRİM** ile, bu sistemi köklerinden söküp atarak ve dünya çapında komünizme doğru ilerleyerek hayat bulabilir. Böylesi bir dünya hem mümkün hem zorunlu hem de arzulanabilirdir. Tüm bu pislikten dünyayı temizlemek istiyorsanız bizimle iletişime geçin. Sizlerde bizim gibi, **Bob Avakian**'ın mimarı olduğu ve önderlik ettiği **yeni komünizmin** sıkı takipçileri olun. Bu, insanlığın kurtuluşunun gerçekleşmesi için tek temel ve can alıcı bir hakikattir.

Bob Avakian'ın da dediği üzere;

“İki seçeneğimiz var: Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz

**ve gelecek nesiller de -ki eğer bir gelecekleri olacaksa-
aynısını hatta beterini yaşamaya devam edecek,
veya devrim yapacağız!”**

Din ve Şovenizm Bu Vahşet Yıkıntılarının Üstünü Örtemez!

Depremde 6 günü geride bıraktık, binlerce canımızı yitirdik ve yine binlercesi göçük altındalar. Nispeten imkanları ya da yakınları olan insanlar deprem bölgelerinden uzaklaşırken, göçük altında kalan ailelerini terk etmek istemeyen ya da gidecek yeri olmayan binlerce deprem/devletzede yaşanan facianın ardından büyük bir açlık ve soğukla, neredeyse sıfır imkanla ya da halkın dayanışması sonucunda elde ettikleri imkanlarla yaşam mücadelesi veriyorlar. Hem göçük altında kalanları çıkarmak için seferber olmak, hem yaralılara sahip çıkmak hem de açlık ve soğuğa karşı mücadele etmek, adıyla söylemek gerekirse büyük bir Savaştır. **Bu savaş, bu sistemin ve katil devletin örgütlenme biçimi, yarattığı ağır koşullara karşı büyük bir Savaştır!**

İnsanlar göçükleri kaldırmak, canları kurtarmak, evsiz kalan insanlara sahip çıkmak için devletten yardım beklerken, bu ülkenin hakim sınıf yöneticileri ve onun köktenci dinci ''düşünürleri'', ''Allah'ın kudretinden'', katledilen insanların ''şehit'' olduğundan ve kaderden bahsediyorlar. Bu İslamcı Türkçü faşistler en iyi bildikleri şeyleri yapıyorlar. **Din ve şovenizm örtüsüyle, yaşanan bu vahşetin yıkıntılarının üstünü kapatmak istiyorlar. Bunun için insanlara yardım yollamak yerine 105 bin din görevlisi yolluyorlar.**

Beri yandan ise insanlar depremin üzerinden bir hafta geçmesine rağmen neredeyse gerekli hiçbir yardımı almamışken, bu yaşadıklarının kader olmadığını, Erdoğan'ın söylediği gibi ''bir planın parçası'' olmadığını çok büyük bedeller ödeyerek görüyorlar. O yüzden bu din örtüsü, böylesi bir toplu katliamın yıkıntılarının üzerini kapatamıyor. Devleti ve onun

yöneticilerini ‘‘kudretli’’ ve ‘‘yeterli’’ göstermek için deprem bölgesinden yayın yapan anaakım medya çalışanlarından bazıları bile -ki bu insanlar şimdiye kadar bu rejimin sadık takipçileri ve savunucuları olmuşlardır- böylesi bir suçun parçası olmak istemiyorlar ve halkın yaşadığı acıları şu ya da bu düzeyde, dile getiriyorlar.

Hakim sınıflar aynı zamanda ağır Türk şovenizmini devreye sokuyor. Bu ülkenin ‘‘güçlü’’ olduğunu ve bu milletin ‘‘üstün’’ ‘‘özel kumaştan’’ olduğunu ön plana çıkararak, sisteme ve onun yöneticilerine yönelen öfkeyi söndürmeye en azından durdurmaya çalışıyorlar. Gerçekleri anlatan kim varsa ister halktan olsun, ister devrimci, herkesi ‘‘vatan haini’’ ilan ediyorlar. Depremi ilk saatlerinden itibaren seferber olan ve örgütlü devlet gücünden bin kat daha iyi çalışan Haluk Levent ve Ahbab’ı, rejimin maaşlı trolleri hedef göstererek, ‘‘vatan için’’ çalışmadığını kendi ‘‘popüler sanatçı’’ kimliği için çalıştığı gibi saçmalıkları yayıyorlar. Halbuki aynı düşünüş biçimine sahip olmayan bir sürü sanatçı, yazar ve aydın, depremin ilk saatlerinden itibaren, Ahbab’ın bölgedeki çalışmalarına geceli gündüzlü katıldı ve bu halkın acılarına ve yaralarına bir nebze de olsa cevap olmaya çalıştı. Onlar halka yardımcı olmak isterken ‘‘hain’’ ya da ‘‘çıkarıcı’’ ilan ediliyorlar.

Türk şovenizmi sadece bununla sınırlı değil. Bu ülke, Ermenilerin soykırımı, azınlıklaştırılmış Rumların zorla göç ettirilmesi ve katliamları, Kürt ulusunun sistematik imha, inkar ve katliamları üzerine kurulmuştur ve ister İslamcı olsun ister Kemalist, Türk şovenizmi hakim sınıfların ‘‘birlik harcıdır’’. Bu temel ve yalın bir hakikattir. Bununla birlikte, Kuzey Kürdistan’da yaşayan azınlık Arap halkı, her zaman hakim sınıfların hedefi olmuştur. Bu ülkenin resmi tarihi, Osmanlının yıkılışının önemli bir nedeni ‘‘Arap ihanetçileri’’ olarak gösterip, on yıllar boyunca toplumda bir Arap düşmanlığı yaymıştır. Özellikle 2011’de Suriye’deki savaşın etkisiyle birlikte 6 milyona yakın Suriyeli’nin

Türkiye/Kuzey Kürdistan'a göçü, Arap düşmanlığını, göçmen düşmanlığı ile körüklemiştir. Depremi hemen ardından bölgede yaşına ve bu depremin en az diğer halklar kadar mağduru olan Araplar, -özelde Suriye'li Araplar- hedef gösterilmeye başlamış ve yağmacı ilan edilmiştir. Bu gerici saldırının iki nedeni var; birincisi, temel olarak Türk şovenizminin toplum içerisinde çok güçlü bir etkisi olduğu hakikatidir. İkinci nedende ise deprem sonrası ortaya çıkan öfkenin rejim tarafından Araplara yönlendirilmesi yatmaktadır. Rejim böylece Türklerin her koşulda ''asıl'' olduğunu, ''devlete ve düzene'' bağlı olduğunu, yağmacıların ve isyancıların ise ''Türk olamayacağı'', ''hain olduğu'' şovenizmini pompalamakta ve Arapları özel olarak ise Suriye'lileri şeytanlaştırmaktadır. Bu kampanyaya sözde rejim muhalifi kafatasçı Türkçü faşistler de katılmaktadır.

Rejimin ''yağma'' diye ifade ettiği şeylerin ezici bir çoğunluğu deprem/devletzedelerin hayatta kalabilmek için marketlerden, henüz yıkılmamış olan binalardan aldıkları temel ihtiyaçlardır. İnsanların - ister Türk olsun, ister Kürt isterse Arap- yaşanan vahşet sonrasında geride kala ailelerini yaşatmak, koruyup kollamak istemeleri kadar doğal bir şey olamaz. Bu sistemin doğal afet sonrasında nasıl aciz olduğu, dehşet üzerine dehşet yarattığı gerçeği, Arap halka ve Suriyeli göçmenlere yönelik linç girişimleriyle gizlenemez. Fakat rejim ve onun sahadaki savunucuları, sosyal medyadaki maaşlı trol ordusu, göçmenlere işkence görüntülerini göstererek, ''kahramanlık'' hikayesi yaratmak istiyor. ''Yüce Türk'ün'' en ağır koşullarda dahi ''vatana sahip çıktığı'' şovenist zehrini kusuyor.

Daha önceden de söylediğimiz üzere, iki zehirli ideoloji olarak İslamcılık ve Türk şovenizmi bu rejim altında öyle bir bileşim gerçekleştirdi ki, toplumun üzerine bir karabasan gibi çöktü. Toplumdaki en ufak itirazı ''dine ve vatana'' karşı olmakla suçladı ve bastırdı. Ve rejim en iyi bildiği şeyden İslamcı Türkçü faşizmden vazgeçmeyecek! Şayet bundan

vazgeçerse, kendi varlık nedeni ortadan kalkar ve her şeyi kaybedebilir.

Rejim, tüm ağır zehirli dinci ve şovenist saldırılarına rağmen, şimdiye kadar bu siyasi etkinin altında olan kitlelerde dahil, bölgede insanların önemli bir kısmı, **hakikatin derin katmanları**; bu sistemin işleyişi ve yaşadığımız acıların son derecede gereksiz oluşu ve insanlığın devrime ve yeni komünizme olan keskin ve acil ihtiyacının farkında olmasalar da, **hakikatin yalın olan katmanlarını** görebiliyorlar; **bu rejim tarafından çaresizlik içerisinde ölüme terk edildiler!** O yüzden bu rejimin en büyük cephaneliği olan din ve şovenizm, bu vahşet yıkıntılarının üstünü örtmeye yetemeyecek!

İnsanlığın vecanlılarının tüm bu yaşadıkları büyük acılar bizlere bir daha ve bir daha **DEVİRME İHTİYACIMIZ VAR DAHA AZINA DEĞİL!** yalın hakikatini göstermektedir. Daha ne kadar canımızı yıkıntılar altında, soğuktan ve çaresizlikte ölüme terk edeceğiz! Daha ne kadar, bir battaniye için günlerce feryat edip, yaşadıklarımızın ‘’ kaderin bir planının parçası’’ olduğu saçmalığını dinleyeceğiz! Bu felaketten güzel bir şeylerin çıkabilmesi için öğrenelim! Evet, insanlara gidelim ve acil yaralarını sarmak için seferber olalım. Ve evet bugün bu dünyanın en temel ve acil ihtiyacı olan DEVİRİM’i haritaya koyalım! Bu yaşadıklarımızın ve nice acıların yaşanmamasının yegane yolu budur, daha azı değil!

Potential of a New World and Hope Inside of The Rubbles

Only 4 days have passed since the earthquake happened. In the earthquake zone people are desperately trying to save lives from the rubbles regardless if it is their relatives or not under the influence of the perishing cold and the shock wave of the destruction. The ''state'' that has been breathing down their neck with its ''almighty'' power does not exist this time. The people who are running this country and the tyrant state are not helping people but all they can think of is how they can stop revolutionaries, progressives and Kurds who are going to help the earthquake victims. Especially while Twitter has become a network of help for people who are under the rubbles; the regime narrowed the bandwidth of Twitter which directly means to convict people to death but nothing more!

Here or somewhere else in the world this system and the state apparatuses of this system's existence is not for protecting the interests of humanity. On the contrary the existence of this system is constantly putting the people, nature and the living beings under danger and taking this danger to the edge of existential levels.

But despite the tyranny and cruelty of this system we are not alone! From all over the world, hearts of people start to beat for the victims of the earthquake. People who do not know each other, even people who do not know the existence of a city named Elbistan in Kurdistan, started to mobilize for ways of helping.

From all over the world people started this mobilization not just economically but physically as well for the victims of the earthquake-in that instance also means victims of the state. Thousands of doctors, nurses and all sorts of healthcare providers started to go to the earthquake zone without even having the necessary equipment nor the

infrastructure. When the Red Crescent (Red Cross in Turkey) asked for blood donations, tens of thousands of people ran to the blood donation centers and filled up the blood supplies. After a call from the social media by the Union of Translators for helping the foreign rescue teams, translators from around the country filled that need within minutes. From different parts of the world, students who most of them live with scholarships send 40-50 Euro's from their pocketmoney to the zone that has been hit by the earthquake. While the CEO's of billion dollar companies continue to work for the ''development of the country'' while playing the ostrich; their workers who are working with the minimum wage of 8500 Turkish lira (440 Euro) are collecting money hand in hand with. In Bursa (a big industrial city) worker's of a factory made 24 hours of shift, sewing blankets in order to send it to the earthquake zone. Doctors are trying to save lives despite the aftershocks. Tens of thousands of people from different parts of the country are trying to go as volunteers for search and rescue. In big cities like Istanbul, Ankara and Izmir seeing people with parcels on their hands going to help points became something normal. You are seeing people from different generations, sexes, genders trying to pack parcels and putting trucks together without an ''identity''. An eight year old kid sent his favorite soccer ball to the earthquake zone. We are witnessing that some brave people are entering the damaged buildings despite the obstructions by authorities and saving animals from there. Taxi drivers, autobus drivers, truck drivers are mobilizing to send aid from different parts of the country. People of neighboring provinces of the earthquake zone are opening their doors for people who are left in the streets. Some night clubs closed their venues saying it's not the time for having fun and instead they are going to the zone for help. Artists, actors/actresses and craftsmen are doing fundraising not only on social media but sometimes directly from going to the zone. **Our comrades told us that while they were collecting supplies for the zone, people that they did not know gave money to them in supermarkets according to their**

budget. And a kid, a 13 year old kid, has been rescued from the rubbles after 48 hours with his bird inside of his palm. Regardless of the heaviness of death that kid did not let his bird go, they survived together. And those things are just some parts from the bigger picture.

The ruling classes and thinkers of this system tell us non-stop that humans are ''selfish by nature'', that ''competition is human nature'' and that human nature is unchangeable. And they continue by saying that's why capitalism is the only suitable system for humanity and the best way of implementing this system is democracy. So that the people who are ''bad by nature'' who are ''greedy'' by nature will be limited by certain laws and that everyone will be equal under the law. But what they are telling us is completely false and in one part it is a popular legend. They are false because as Marx pointed out: ''Human nature is the nature of fluctuation.'' People act and think differently under different social relations that have emerged from different ways of production. The social relations and ways of thinking that are related to those relations become chains in the minds of people and always make their presence noticed. But if people will understand that the conditions we are living under are not necessities, if their consciousness changes so their material life will change. So that there is no given human nature that is ''absolutely bad''. This is a popular legend because the capitalist system that surrounds the globe is based on inequality itself and is pumping that all the time. In that situation a basic example is that the most -not only- damage that has been caused by the earthquake are the zones where the basic masses are living. Poorer people are waiting desperately while more well-off classes can exit the town quickly.

People are not bad by nature, there are conditions that make people bad. The conditions dynamize and put under influence people's thoughts, way of thinking and ideas. On the other side the same conditions are emerging: the consciousness and

necessity of getting rid of this monstrous system that causes such unnecessary pain.

Everyone who has a bit of heart is mobilized now. This mobilization is not only in Turkey/Kurdistan but it has already passed beyon the borders. **People are mobilized not because of ''gaining followers on social media'' as trolls of the regime are saying but for saving lives and helping the victims.** This effort, this daringness and this sacrifice is necessary for binding up our wounds but also it has a strong potential for the necessity of changing the world on a radical basis.

For humanity, for the world and the living being who lives under; there is a hope, a hope which has a scientific basis. If people can get out of the damned political atmoshpere a little bit; they would see that their daily errands, their ''overwhelmingness'', their career plannings, social isolations and individual exhaustedness are not absolute. They can change themselves in order to change the world. People can change for the revolution so they can transform those conditions for the revolution. They can build the New Socialist Republic with the perspective of a world that does not have exploitation and oppression, by ovethrowing this system with the basis of a scientific hope. **Humanity is obliged and capable of doing this!**

**Yıkıntılarının İçinde Umut ve
Başka Bir Dünyanın**

Potansiyeli

Depremiñ üzerinden henüz 3 gün geçti. Deprem bölgelerinde insanlar çaresizce yakınlarını ya da değil, depremzedeleri çıkarmak için dondurucu soğuk ve felaketin getirdiğı şok dalgası altında canlara ulaşmaya, onları kurtarmaya çalışıyorlar. **Her zaman enselerinde hissettikleri ''devlet'' ve onun ''heybetli gücü'' bu sefer yok.** Bu ülkeyi yönetenler ve onların ceberut devleti halkın yardımına koşmak şöyle dursun, halkın yardımına koşan devrimcileri, ilericileri, Kürtleri nasıl engelleyebilirsiniz derdinler. Olağanüstü hal ilan edildi ve sosyal medyaya sansür uygulandı. Özellikle Twitter, enkaz altında kalan insanların yer bildirdikleri ve yardım istedikleri bir ağı dönüşmüşken, rejim tarafından böylesi bir sansürün uygulanması insanları tekrar ve tekrar ölüme mahkum etmekten başka bir şey değildir. **İster burada isterse dünyanın başka bir yerinde olsun, bu sistemin ve onun devlet aygıtının görevi insanlığın temel çıkarlarını korumak değildir. Aksine bu sistemin varlığı insanı, doğayı ve üzerinde yaşayan canlıları sürekli olarak yaşamsal tehlikelere atar ve varoluşsal bir krizin eşğine doğru çeker.**

Ancak sistemin tüm acımasızlığına, ceberutluğuna rağmen yalnız değiliz! Depremiñ hemen ardından dünyanın her bir yanında insanların yürekleri deprem bölgesindeki insanlar için atmaya başladı. Birbirini tanımayan insanlar, hatta Kürdistan'da Elbistan diye bir ilçenin varlığından dahi haberi olmayan insanlar, nasıl yardım edebiliriz diye harekete geçer oldular.

Dört bir yandan insanlar, sadece ekonomik olarak değil, aynı zamanda fiziki olarak da depremzedelere -ki bu aynı zamanda devletzede de demektir- yardımcı olmak için seferber oldular. Binlerce doktor, hemşire, sağlıkçı hiçbir altyapı, hiçbir ekipman olmamasına rağmen, deprem bölgesine gittiler. Kızılay henüz yeni kan bağıışı çağrısında bulunmuşken on binlerce insan kan verme merkezlerine akın ettiler ve stokları doldurdular.

Sosyal medyada ''yabancı kurtarma ekipleri için çevirmen arıyoruz'' çağrısından dakikalar sonrasında çevirmen dernekleri ''yeterince çevirmen bulduk'' diyebiliyorlar. Dünyanın çeşitli ülkelerinde ufak burslarla öğrenim görmeye çalışan öğrenciler harçlıklarından 40-50 Euro'da olsa deprem bölgelerine yolluyorlar. Milyar dolarlık şirketlerin CEO'ları görmezlik ve duymazlık içerisinde, ''ülkenin kalkınmasına'' devam ederken, bu şirketlerin 8500 TL (440 Euro) asgari ücretle çalışan işçileri kendi aralarında topladıkları paraları deprem bölgesine yolluyorlar. Bursa'da bir fabrikada işçiler 24 saat mesai yaparak depremzedeler için battaniye dikiyorlar. Doktorlar depremden hasar görmüş binalarda, artçı depremlerin yoğunluğu ve şiddetine rağmen insanları kurtarmaya devam ediyor. Her yaştan on binlerce insan deprem bölgesine yardım için gitmek istiyor. Ülkenin her bir köşesinde özellikle İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerde, her bir köşebaşında insanların kolilerle yardım noktalarına doğru ilerlediklerini görmek normal bir rutine dönüşmüş durumda. Deprem bölgesine gitmek üzere bir STK'nın önüne gelen kamyonu, jenerasyon, cinsiyet, cinsel eğilim fark etmeksizin insanların zincirler yaparak, ''kimliksiz'' bir şekilde, birlikte çabaladığını görüyorsunuz. 8 yaşındaki çocuk, deprem bölgesine topunu yolluyor. Bazı cesur ve vicdanlı insanların zaman zaman görevlilerin engellemelerine rağmen hasarlı binalara girerek hayvanları nasıl kurtardıklarına şahit oluyoruz. Taksiciler, otobüs şoförleri, kamyon şoförleri, depremzedelere yardımcı olabilmek için bu coğrafyanın her bir köşesinden harekete geçiyor. Depremin olduğu çevre illerde insanlar, sokakta kalanlar için evlerini açıyorlar. Bazı otel sahipleri, otellerini şimdiden turizme kapatmış ve depremzedelere seferber etmiş durumda. Büyük şehirlerdeki bazı gece kulübü sahipleri, ''eğlenemeye vakit'' yok diyerek, işletmelerini kapatıp deprem bölgelerine gidip enkaz çalışmalarına katılıyor. Sanatçılar, oyuncular kültür dünyasının emekçileri sadece sosyal medyada değil, bizzat deprem bölgelerine giderek, yardım toplamak için elinden geleni yapıyorlar.

Yoldaşlarımız deprem bölgelerine erzak yollamak için

gittikleri süpermarkette erzak alışverişi yaparken, onları hiç tanımayan insanların gücü oranında kendilerine para verdiklerini söylüyorlar. Ve bir çocuk, 13 yaşında bir çocuk 2 gün sonra, yıkıntıların altından kuşu avucunda bir şekilde kurtuldu. Çocuk ölümün ağırlığına rağmen 2 gün boyunca kuşunu bırakmadı, birbirlerine tutunarak hayatta kaldılar. Ve bu anlattıklarımız büyük resimden sadece birkaç çarpıcı karedir...

Bu sistemin sahipleri ve düşünürleri insanın ''özünde bencil'' olduğunu, ''rekabetin insan doğası'' olduğunu ve insan doğasının ''değişmez'' olduğunu sürekli ve sürekli biçimde pompalayıp dururlar. Bundan dolayı, insanlık için en uygun sistemin kapitalizm olduğunu ve kapitalist sistem için en uygun yönetimin ise demokrasi olduğu anlayışını savunurlar. Böylece ''özünde kötü'' olan, ''hırs'' sahibi olan insanların çeşitli yasalar tarafından sınırlandırılacağı, yasa karşısında herkesin eşit olacağını söylerler. Ama anlattıkları tamamen yanlıştır ve bir boyutuyla da şehir efsanesidir. **Yanlıştırlar çünkü;** Marks'ın da söylediği gibi **''insan doğası sürekli dönüşümün doğasıdır''**. İnsanlar farklı üretim biçimlerinde ve bunların doğurduğu farklı sosyal ilişkilerde başka türlü düşünür ve davranırlar. Sosyal ilişkiler ve bunların doğurduğu düşünceler toplumun üzerine bir dağ gibi düşer ve gücünü sürekli hissettirir. Fakat insanlar bir kere içinde yaşadığımız koşulların zorunluluk olmadığı bilincine varırlarsa, bilinçleri dönüşürse, maddi yaşamları da dönüşmeye başlar. 0 yüzden verili ve ''mutlak kötü'' bir insan doğası yoktur. **Şehir efsanesidir çünkü** dünya çapında işleyen kapitalist-emperyalist sistemin bizzat kendisi eşitsizlik üzerine kuruludur ve sürekli olarak bunu pompalar. Buna en basit örnek depremlerde en fazla zarar gören -tek değil- bölgelerin temel halk kitlelerinin yaşadığı bölgeler olmasıdır. Yoksulluk içerisinde olan insanlar çaresizce yardım beklerken, üst sınıflar neredeyse sorun yaşamadan deprem bölgesinden uzaklaşabilir.

İnsanlar özleri itibariyle kötü değildirler, insanları kötü eden koşullar vardır. Koşullar insanların düşünce biçimlerini, bakış açılarını ve fikirlerini dinamize eder ve sürekli olarak etkisi altına alır. Beri yandan ise aynı koşullar insanların bu dehşetengiz dünya sisteminin ve onun yol açtığı sonuçların gereksiz olduğunu ve bundan mutlak bir şekilde kurtulunması gerektiği zorunluluğunu ve bilincini de ortaya çıkarır.

Biraz vicdan sahibi olan herkes bugün seferber olmuş durumda. Bu seferberlik sadece bu ülkede değil, bu ülke sınırlarının dışına taşmış durumda. **İnsanlar sosyal medyada ‘‘takipçi kazanmak için’’ değil, canları kurtarmak ve depremzedelere yardımcı olmak için seferberlik halindeler.** Bu çaba, bu cüret, bu fedakarlık bugün yaraların sarılması için önemli olduğu gibi, bu dünyanın radikal bir temelde ve mutlaka değişmesi zorunluluğu açısından da güçlü bir potansiyeli barındırır.

İnsanlık için, bu dünya ve üzerinde yaşayan canlılar için bir umut, bilimsel bir umut var. Şayet insanlar, kendilerini hapseden bu kahredici siyasi atmosferin biraz dışına çıkarlarsa, günlük koşuşturmalarının, ‘‘boğulmalarının’’, kariyer planlamalarının, sosyal yalnızlaşmalarının ve kişisel ‘‘tükenmişliğin’’ kaçınılmaz ve mutlak olmadığını anlayabilirler. İnsanlar kendilerini değiştirerek bu dünyayı değiştirebilirler. İnsanlar devrim için değişip, bu koşulları devrim için dönüştürebilirler. Bilimsel bir umut temelinde, bu sistemi alaşağı edip, sömürünün ve baskının olmadığı bir dünya perspektifiyle Yeni Sosyalist Cumhuriyet’i inşa edebilirler. **İnsanlık buna mecbur ve muktedirdir. Evet bunu yapabiliriz, hem de şimdi!**

Earthquake: A “Natural” Disaster; Let’s Get Over This Disaster with Solidarity All Together! Let’s Send the Disaster of Capitalism to the Dumpster of History All Together!

Thousands of people lost their lives and tens of thousands were injured because of two major earthquakes around 7.8 and 7.6 magnitudes and all of its severe aftershocks, the center of which was Maraş (a city in Nord of Kurdistan) but affected many cities. Footage of the dimensions of the disaster are coming from many social media sources and the press. People who were helplessly caught in the earthquake at 4:00 in the morning and all the living beings that have been affected by the ongoing ‘‘concretization’’ are in the grip of death and trauma. In the middle of February and snow cold, thousands of people under the rubble are waiting and trying to be rescued through writing their addresses on various social media platforms. What every person who has a conscience needs to do today is to offer physical and material assistance to people and living beings struggling to survive under the rubble of this catastrophe. **Solidarity and cooperation are key in such processes to save more lives and to take care of the injured.**

As a fundamental truth, natural disasters are a part of the planet we live under, and humanity will have to cope with these disasters no matter what system it is under. **Another and decisive fundamental truth is that capitalism, which is the current worldwide way of organization of humanity, adds**

unnatural consequences to such natural disasters. Despite all the calls from many scientists, the reason for the non-stop constructions on the earthquake fault lines is the profit-centered organization form that rises from this system. Capitalists are in constant competition with each other for profit, and in order to win the race among themselves; they deepen exploitation under this anarchic form of organization of capitalism, they do not consider nature as an “input” and does not take natural phenomena into account. The climate crisis that we are going through which is dragging humanity towards an unknown future -if we have a future at all- is an important truth in terms of understanding what we are talking about.

Besides this catastrophe, there has been a serious increase in cement shares on the stock and the prices of various vital items needed in emergencies such as blankets have doubled. All of these are an example of how capitalism works usually and a perfect example of why we need to get rid of this system and can no longer tolerate it.

Undoubtedly, our world will experience disasters and lose lives without capitalism. But **capitalism can never rationally organize** humans' relationship with nature -on the basis of the possible compatibility of human beings and living beings in nature- and instead of relieving unnecessary/avoidable sufferings, it causes more, and embodies powerful potentials for greater horrors. The rising possibility of the 3rd World War that we are facing today is just one of them.

Now we must get down to the streets and mobilize for all of our souls in need of help. **All financial, moral and physical aids are important for saving every life and providing the necessary assistance to the injured.** What is more important is that this system can be uprooted so that such suffering does not occur in this country nor in any other geography. **REVOLUTION is the only valid and real way** for humanity to save living beings and put an end to all the crises caused by this

system, including the climate crisis that our world is going through.

Let's Get Over This Disaster with Solidarity All Together!

Let's Send the Disaster of Capitalism to the Dumpster of History All Together!

The New Communism Collective of Turkey

Deprem: ‘ ‘Doğal’ ’ Afet; Hep Birlikte, Dayanışmayla Bu Afetin Üstesinden Gelelim! Hep Birlikte Kapitalizm Afetini Tarihin Çöplüğüne Gönderelim!

Merkezi Maraş olan ve pek çok şehri etkileyen 7,7 şiddetindeki deprem sonucu yüzlerce insanımız hayatını kaybetti, binlercesi ise yaralı durumda. Birçok sosyal medya kaynağından ve basından yaşanan felaketin boyutlarına dair görüntüler geliyor. Sabahın 4:00'ında depreme çaresizce yakalanan insanlar, betonlaşmanın parçası olmuş tüm canlılar, ölümün ve travmanın pençesine düşmüş durumdalar. Vicdan sahibi olan her bir insanın bugün yapması gereken, enkaz altında yaşam mücadelesi yürüten insanlara ve canlılara fiziki ve maddi

yardımlarını sunmasıdır. **Dayanışma ve yardımlaşma, daha fazla canımızın kurtarılması ve yaralılara sahip çıkılması için böylesi süreçlerde kilit önemdedir.**

Temel bir hakikat olarak doğal afetler yaşadığımız gezegenin bir parçasıdır ve hangi sistem altında olursa olsun, insanlık bu afetlerle baş etmek zorunda kalacaktır. **Bir diğer ve belirleyici temel hakikat ise insanlığın bugünkü dünya çapında örgütlenme biçimi olan kapitalizm böylesi doğal afetlere, hiçte doğal olmayan sonuçlar eklemektedir.** Bilim insanlarının tüm çağrılarına rağmen, deprem fay hatlarının üzerine yapılaşmanın gerçekleştirilmesinin nedeni, bu sistemin üzerinden yükseldiği ve sürekli pompaladığı kar merkezli örgütlenme biçimidir. Kapitalistler karı elde edebilmek için birbirleriyle sürekli rekabet halindedir ve kapitalizmin bu anarşik örgütlenme biçimi, kendi aralarındaki yarışı kazanabilmek için sömürüyü derinleştirmekte, doğayı bir ‘‘veri’’ olarak ele almadığı gibi, doğal fenomenleri de hesaba katmamaktadır. İçinden geçtiğimiz ve insanlığı bilinmez bir geleceğe doğru sürükleyen -şayet bir geleceğimiz olacaksa- iklim krizi bu anlattıklarımızı anlamak açısından önemli bir hakikattir.

Şüphesiz dünyamız kapitalizm olmadan da afetler tanıyacak, canları yitirecek. Fakat **kapitalizm**, insanın ve doğadaki canlıların -mümkün olan uyumluluğu temelinde- doğayla örgütlülük halini hiçbir zaman **rasyonel bir şekilde örgütleyemez** ve gereksiz/önlenebilir acılardan kurtarmanın aksine daha fazlasına neden olur ve daha büyük dehşetler için güçlü potansiyeller bağrında taşır. Bugün karşı karşıya kaldığımız 3. Dünya Savaşı’nın yükselen ihtimali sadece bunlardan biridir.

Şimdi sokağa inmeli, yardıma muhtaç olan tüm canlarımız için seferber olmalıyız. **Maddi, manevi ve fiziki tüm yardımlar her bir canın kurtarılması ve yaralılara gerekli yardımın sağlanması önemlidir.** Daha önemlisi ise, ne bu ülkede ne de başka bir coğrafyada böylesi acıların yaşanmaması için bu

sistemin köklerinden söküp atılabilmesidir. **DEVİRİM;** insanlığın, canlıların kurtarılması ve dünyamızın içerisinden geçtiği iklim krizi de dahil olmak üzere, bu sistemin yol açtığı tüm krizlere son verilebilmesi için **tek geçerli ve gerçek yoldur.**

Hep Birlikte, Dayanışmayla Bu Afetin Üstesinden Gelelim!

Hep Birlikte Kapitalizm Afetini Tarihin Çöplüğüne Gönderelim!

Yeni Komünizm Kolektifi

Nefret Ediyorum Öyleyse
Varım: Faşizmin Nefret
Kültürü

''İzmir Egede 6.8 deprem çok geçmiş olsun Müslüman halkı. Ya Rabbi! İzmirliiler gibi zinaya, nefsimde değil, Seccademe köle et beni... Amin!#deprem @AsenaTR42

''Kaşar, yüzüstü ve pespayeliğin son sürümü bu paçavra olmalı. Laiklik ile yönetilen devlet ve CHP nin kalesi İzmir den bahsediyor...'' @Fatma122546090

İzmir'de yaşanan deprem bir doğal felaket olmakla beraber yaşanan ölümler kader olmadığı gibi doğalda değillerdi, nitekim bunlar birer cinayetti, zemin etüt çalışmalarının yapılmamasından, ucuz malzeme kullanımına kadar pek çok suç işlenmişti ve bunlar tabii ki her doğal felakette olduğu gibi en ağır faturayı temel kitlelere ödetti. Depremle beraber

kapitalizm içerisinde keskinleşen kent-kır çelişkisi, konut sorunu, kentleşme, eşitsiz gelir dağılımı gibi kapitalist-emperyalizme özgü pek çok çelişki gündeme gelmiş olmasına rağmen, içlerinden bir tanesi vardı ki bu çelişki sadece deprem gibi bir doğal afetle değil ancak LGBTQ bireylerden, kadınlara, bütün azınlıklara, ezilen uluslara kadar kapitalizmin dünyaya karşı işlediği bütün suçları geniş bir skalada irdeleyebiliyordu. Hiç şüphesiz bu nefret söylemiydi. Burada bahsedilen nefret, kendiliğinden gelişen bir duygunun, ''insan doğasının'' bir çeşit arketipsel yapısından kaynaklanan olmazsa olmazı olan bir duygunun tezahürü değildir, burada bahsi geçen nefret; örgütlü bir şekilde yapılan ve yayılan, yayılmasıyla beraber en güçlü tezahürünü faşist ideolojinin payandasında üstyapıda bulan bir nefrettir. Nitekim burjuvazinin en aleni diktatörlüğü olan faşist diktatörlük hegemonyasını sadece devlet aygıtları üzerinde değil bütün bir üstyapıda pekiştirmeye çalışır burası ideolojik bir sahadır, faşist ideoloji; altyapı-üstyapı arasındaki diyalektik ilişkinin en göze çarpan örneklerinden birisi olan dil üzerinde de hegemonya kurmaya çalışır.

Faşizm burjuvazinin aleni diktatörlüğünün uygulandığı bir rejim biçimidir, devlet ise bir sınıfın baskı aygıtıdır, şüphesiz. Ancak faşizmin hareket düzlemi sadece devlet değildir, o kendisini örgütlü faşist hareketler ve gündelik hayatın spontanlığı ile de sürdürür, baskıcı ve kudurmuş yapısını dayatmak için her üç düzlemi de fütursuzca kullanır. Burjuvazinin faşist diktatörlüğü altında topyekun bir toplumsal denetim başlar, toplum olabildiğince korporatif temellerde örgütlendirilmeye çalışılır, devlet kültürü teokratik bir kisveye bürünür, bitmek bilmeyen sembolik ve fiili bir savaş hazırlığı ve uygulaması vardır. Bu vurgular çok önemlidir nitekim ''sol'' ve ''antifaşist'' hareketler içerisindeki yaygın kullanımına binaen faşizm, faşist gibi ibareler gericiyle, ırkçılara yapıştırılan belli bir küfür damgası değildir. Faşizm bahsettiğimiz üzere bir diktatörlük biçimi olmakla beraber gerici de bir ideolojidir; her ideoloji

gibi kendi ideolojik aygıtları ve her diktatörlük gibi devletin aygıtlarına erişimi vardır, bunları kullanır. Bunları kullandığı ve bunlar üzerindeki iktidarını konsolide ettiği ölçüde spontanlaşır, gündelik hayatın bir parçası haline gelir, metalar gibi, birey gibi akümüle olmaya başlar. Tıpkı dil gibi ideolojinin içerisine girifttir. İçeride ve dışarıda ''ulusal birliğe'', ''dini birliğe'', ''vatana'' düşmanlar, ''ötekiler'' yaratan faşizmin dili de kendinden olmayanı imler, ideolojinin dili ile nefret içerisinde boğar. Faşizmin dili ile imlenen ''ötekiler'' fail olma özelliklerini dahi yitirirler. Nitekim onlar sadece yok edilmesi gereken düşmanlardırlar.

Faşist ideolog Carl Schmitt'e göre ''istisnayı'', ''olağanüstü'' hali belirleme, egemenliğin temel belirtisi, ''tözüdür''. Yine Schmitt'e göre hukuk kendi kendisini gerçekleştiremez ve dolayısıyla onu yürüten iradeye muhtaçtır, dolayısıyla devletin aygıtları ile sürekli olarak ''yeniden üretilmesi'' (reproduction), kendisini göstermesi gerekir. Bu bağlamda faşist diktatörlük içerisinde burjuva demokratik normlar askıya alınır, korporatif bir örgütlenmeye tabi tutulan toplumun içerisinde faşistler bu ''tözü'' dil ve pratik aracılığıyla devamlı olarak ''gösterirler'' (demonstrate), ''yeniden üretirler''. Ve pek tabi bu örgütlenme sırasında faşistler daima paramiliterleşirler, nitekim tehdit olabildiğince gerçektir, ''tözü'' üreten güçler bundan ve kitleler üzerinde burjuvazinin uyguladığı faşist diktatörlükten yararlananlar ''haklı olma hakkını'' da kullanırlar, burjuva diktatörlüğünün temel baskı aygıtlarından birisi olan polisin de faşist diktatörlük içerisinde görece özerkliği vardır, linç ve nefretin imlediklerine karşı infaz ve ceza tayini ''hakkı'' vardır nitekim faşizm altında burjuva demokrasinin normları da tersine çevrilmiştir, devlet aygıtının tam da nasıl kullanıldığına binaen keyfileşir, numara çekmesi gereken, arkasına saklanması gereken ''uygarlık'', ''yasallık'', ''aydınlık'' gibi soyut temalara ihtiyacı yoktur, egemenliğin ''tözü'' olarak genişler, esner,

eğilip-bükülür.

Belki de bir dereceye kadar Frankfurt Okulunda faydalanmak yerinde olacaktır-Frankfurt Okulu düşünürleri faşizmi bizatihi yaşamış düşünürlerdi, bir bilim olarak marksizmi kavrama da pek çok problemlili yanları olmakla birlikte, faşizm ve kitle psikolojisi gibi pek çok alanda da değerli düşünceler ürettiler- nitekim kendilerinin de belirttiği gibi faşizmin bir ideoloji olarak en tehlikeli hali de iradesizleştirilmiş kitlelerin baskıcı, iradesizleştirici bir düzene şevkle itmesidir. Bu bağlamda burjuvazinin faşist diktatörlüğü basit bir Dimitrovcu yorumun ötesinde gündelik hayatın bir parçası da haline gelir, kitlelerin düşünüş biçimleri üzerinde egemen kurar, *hostilite*; nefret kaçınılmazdır,düşmanlık spontanlaşır.

Faşizmin en iğrenç tezahürlerinden birisi olan Nazi faşizminin ''führeri'' Adolf Hitler toplumu ''kütle'' olarak yorumlar, ona göre ''toplum sadece bir kütledir ve ona bir kadın gibi davranmak gerekir, en ilkel arzularını doyurmak ve sert olmak.'' ''Kütle'' faşist ideoloji altında devletin aygıtlarını ele geçirmiş, konsolide olmuş bir faşist rejim altında bir çeşit ''öz-imge'' kazanmaya başlar; bunun karşısında pek tabii ''öz'' olan imlenen ''öteki'' şeytani bir şekilde hedef tahtasına oturtulur, böylece ''kütle'' içerisindeki faşist kişilik tıpkı Mina'da şeytan taşıyan hacı adayı gibi törensel bir şekilde, hem ''öz'' olana başkaldırdığı için hem de kendi arınması için kendi ''öz-imgesinin'' kurulması için ''şeytanları'' taşlamaya başlar. Depremde ölen ''çağdaş zinacılar'' da 10 Ekim Ankara Garı'nda katledilenlerde ''bunu hak etmişlerdir.'' ''0 kadar kısa giyinilmemeli'', ''kuyruk sallanmamalıdır'', ''vatani bölmeye çalışanların alacakları cevap budur'' : çıplak beden teşhiri, bodrumlarda yanan çocuklar, buzdolabında bekletilen bedenler, kargoyla gönderilen kemikler.

Bu durumun en göze çarpıcı örneklerinden, kitlelerin ''kütteleşmeye'' başlamasının en çarpıcı örnekleri sosyal medyada görülür. Bilindiği üzere radyo ve televizyon gibi

kitle iletişim araçlarında bir dinleyici, izleyici vardır, aracın alıcısı tamamen pasif bir konumdadır. Sosyal medyada durum farklıdır, pasif konumdakiler burada aktif birer katılımcıdırlar. Lyotard gibi postmodernist düşünürler bu durumun toplumu heterojenleştireceğine, özgür konuşmanın ve bireysel haklarla özgürlüklerin genişlemesine evrileceğini öngörmüşlerdir. Ancak altyapı ve üstyapı arasındaki süregitmekte olan diyalektik ilişki burada da devrededir. Eleştirel düşünce ve eleştirinin türlü veçhelerinden uzakta 140 karakter ile sınırlı Twitter veya ''imaj-ben'' üzerine kurulu Instagram gibi sosyal medya platformları ile toplumu sınıflara bölerek atomize eden, kronik kaygıyı yaratarak devamlı olarak üreten bir altyapı bulunduğu bu platformlar faşist ideoloji için ''kütle'' içerisinde ''öz-imge''nin yaratılabilmesi adına mükemmel mecralara dönüşürler, böylelikle anlatı ile hakikat, imaj ile hakikat birbirine geçer, rasyonel olan ve hakikati diğerlerinden ayırdetmek zorlaşır, imkansızlaşır, faşist ideoloji kendisini üstyapıda da dayatmaya başlar, nefret, yabancı düşmanlığı, ''öz'' imgeler(vatan, ulus, ırk) güçlenir, iç ve dış ''ötekilere'' yapılacak agresyonlar normalleşir, linç toplumsallaşır.

Burada bir tür benlik inşası da söz konusudur. Emperyalist-kapitalizm sistemi içerisinde sınıflara bölünmüş, dışlanan, değersizleşen, iktidarsızlaşan, iradesizleşen, yabancılaşan ve durmaksızın kaygı üreten birey ''kütlenin'' içerisinde ''öz-imge'' ile yeniden tanışır. Irkçılık ve faşizm sıradanlaşır, kütlenin içerisindeki kişi böylece kudurmuş bir amok koşucusu gibi ''ötekilere'' saldırmaya başlar; yaptığında, söylediğinde, düşündüğünde hiçbir anormallik yoktur; nitekim ideolojik aygıtlarla beraber devletin aygıtları da bu eylemleri tekrar ve tekrardan üretilmesini yadsımaz aksine olumlar, artık faşizm sıradanlaşmış ve olabildiğine paramiliterleşmiştir.

Peki, faşizm bütün bu hegemonik inşaatı bir anda mı yapar, faşizm kendiliğinden mi gelişir? Bir çeşit mantar gibi otların arasından bir anda mı çıkar? Şüphesiz ki bunun cevabı basit

bir hayırdır. Bunu iki temelde ele alabilmek önemlidir. Bush rejiminden ve çok daha öncesinden beri Amerika'da Hristiyan faşizmin gelişmesini ve Trump/Pence rejimi ile konsolide olmaya çalışmasını analiz eden Bob Avakian, faşizmin tahlili ile ilgili olarak şu ifadeleri kullanır:

"Aynı zamanda -örnek vermek gerekirse Nazi Almanyası ve Mussolini İtalyası- genellikle rejimlerini konsolide etmek için hızlı bir şekilde belirli baskıcı önlemler dayatırlar, bununla birlikte, faşist rejimler programlarını belirli aşamalarla, insanlara güvence vererek, ya da belirli gruplara güvence vererek, bu kabustan kurtulabileceklerini hissettirerek rejimlerini konsolide ederler. Elbette bunun için insanların rejimle iyi geçinmeleri gerekir; kitleler baskıya, sınırdışı edilmelere, tutuklanmalara, hapse ve infaza sürüklenirken sessiz kalmaları gerekir."

"Bugünün faşistleri ile Konfederasyonculuğun doğrudan bir bağlantısı vardır; beyazların üstünlüğünü savunmalarının, LGBT bireylere ve kadınlara karşı açık nefretlerinin, ısrarla bilimi ve bilimsel yaklaşımı reddetmelerinin, "Amerika önce gelir" şovenliklerinin, devamlı olarak "Batı medeniyetinin üstünlüğünün" çığırtkanlığını yapmalarının, saldırgan bir şekilde askeri güç kullanma isteklerinin, nükleer silahlarla diğer ülkeleri tehdit edip yok etmek istemelerinin, bunu büyük bir istekle dile getirmeleriyle doğrudan bağlantısı vardır."

ve aynı şekilde Avakian, Lang'i alıntılıyarak devam eder :

"Stewart daha sonra Lang'in ifadelerini şu şekilde özetliyor : 'Modern köktencilik, eski zamanlardaki faşizm gibi, güçlü bir zulümü kapsar, tipik olarak tanrısız liberallerin ellerinde ya da dinci bir 'öteki'' üzerinden; saf bir ırktan ya da ulusal bir gruptan olanların geçmişteki yüceliklerden sorumlu olup öte taraftan şu an da haksız bir baskı gördükleri, dünyanın haklı yöneticileri oldukları inancı, ve bunun yanı sıra sorgulanamaz mutlak bir otoriteye duydukları içten gelen bir tabilik vardır. Ve diye ekler Stewart, ırksal üstünlükçü bir

hareketin merkezinde dinden ziyade ırk vardır.”

Ve Lang’in söylediği şu tüyler ürpertici ifade vardır:

“İnsanların bunun olduğundan haberleri bile yok...

Amerika’da büyüyen muhafazakar kilise, kıyamet günü kilisesi ne anlama geliyor? Yetiştirdiğimiz çocuklarımızın son jenerasyon olarak yetiştiklerine inanarak büyümeleri ne demek? Eğer onlara, “Ekolojiyi umursamana gerek yok, ve savaş çıkartmada bir sorun yok, zaten hepimiz gidiciyiz, ve komşunu sevmene de gerek yok çünkü zaten hepsi dağılıp gidecek” demeye devam edersek neler olacak?

Bu durum, Hristiyan faşistlerine gayet aşına olan birinin olaylara ışık tutmasıdır. Ve bu ülkenin, bütün bu soykırımlar, kölelik, ırkçılık ve her türden faşizm ve Hristiyan  st nlenmeciliği -“geçmişin harika zamanlarını” restore etme aciliyeti- sıkı sıkıya birbirine bağlıdır.”

Bu tespitler yerinde ve çok doğrudur. Nitekim faşizmin ideolojik olarak gelişip, serpilmesinde ve iktidar olma mücadelesinde, iktidar olmasında, konsolide olmasında daima bir geçmiş ile bağlantı hakimdir, belirli bir süre vardır. Hegemonyanın tek aracı baskı değil aynı zamanda iknadır da. Faşist diktatörlük burjuva demokratik normlarından sonuna kadar yararlanır, sistemin normlarına g venenlerden yararlanır, burjuvazinin liberal kanadının çelişkilerinden yararlanır ancak hem burjuva sınıfı içerisinde hem de ilerici muhalif, devrimci, komünist söz sahibi g  leri sindirdiğinde iktidarını alenileştirir, kaz adımları yerini ciritle atlamaya bırakır, faşizm konsolide olmuştur.

Burada atlanmaması gereken bir diğer önemli mesele ise faşist diktatörlüğün ortaya çıkmasının nedensiz olmayışı, bunun bir çeşit ‘‘delinin’’  zg n iradesinin veyahut kitlelerin, tarihin sarsılmaz yasalarının bir eseri olmayışıdır. İtalyan faşizminin de Nazi faşizminin de ortaya çıkışının 1919 Torino işçi konseylerinden, Almanya’da yükselen komünist hareketten

ayrı tutulamayacağı aşikardır. Verili bir zamandaki hem tikel çelişkiler hem de bu tikel çelişkilerin sıkı sıkıya bağlı da olduğu dünya arenasındaki belirleyici çelişkiler (bu özellikle kapitalizmin emperyalizm evresine girmesiyle kendisini pekiştirmiştir) burjuvaziyle beraber bütün bir toplumun sağa kayışını açıklamak için çok kritik bir öneme sahiptir. Nitekim burada söz konusu olan sadece altyapıya bağlı indirgemeci bir Dimitrovculuk olmadığı kadar sadece üstyapı dengelerini kaale alan ideolojik bir açıklama da değildir. Faşist diktatörlük ve faşizmin iktidarı çelişkilerin keskinleşmeye başlaması ile, liberal burjuvazinin bunları yönetememeye başlaması ve en sonunda bu çelişkilerin patlaması ile gündeme gelir. Bu altyapı ve üstyapı ilişkisinin anlaşılması elzemdir.

Söz konusu faşizm ve faşist bir diktatörlük olduğunda Bob Avakian'ın da dediği gibi agnostisizme yer yoktur:

“Peki ne tür bir değişime yol açacak? Ne tür bir değişime yol açacağı meselesinde agnostisizme veya cahillliğe yer yoktur. Evet, herhangi bir biçimde burjuva diktatörlüğü halk kitleleri için çok kötüdür, kitleler için çok baskıcı ve ezicidir ve devrilmesi gerekir. Ancak, insanların her tür hakkını çiğneyen açık bir faşist diktatörlük, “belki olumlu bir değişim olur, belki de olumsuz bir değişim olur” kategorisinde yer alacak türden bir şey değildir.”

Bugün bu doğrultuda bütün bu çirkinliklere karşı mücadelede ihtiyacımız olan şey Bob Avakian'ın ortaya koymuş olduğu **yeni komünizm** çerçevesinde gerçekleştirilecek gerçek bir devrimdir. Bunun için ihtiyacımız olan bilimsel yaklaşım ve strateji yeni komünizm içerisinde yoğunlaşmıştır. Bugün dünyadaki yoğun sağa sapmaya, faşizmi ortaya çıkartan ve daha nice insanlık suçlarını işleyen, sömürü ve talan, ataerki ve yağma üzerine bina olmuş bu sistem ile ilgili iki seçeneğimiz var:

“İki seçeneğimiz var. Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz ve gelecek kuşaklar da -eğer bir gelecekleri olacaksa- aynısını, hatta daha beterini yaşamaya devam edecek,

veya devrim yapacağız!”

Kaynaklar :

**İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak, Bob Avakian*

**“Trump/Pence Rejimi Gitmeli! İnsanlık Adına Faşist Bir Amerika’yı Kabul Etmeyi Reddediyoruz, Daha İyi Bir Dünya Mümkün” konuşması*

**Otoritaryen Kişilik Üzerine Niteliksel İdeoloji İncelemeleri, Theodor Adorno, çv. Doğan Şahiner, Sel Yayınları, 2017*

**Political Theology: Four Chapters on the Concept of Sovereignty, Carl Schmitt, Chicago University Press, 2005*

**Dictatorship, From the Origin of the Modern Concept of Sovereignty to the Proletarian Class Struggle, Carl Schmitt, Cambridge Polity Press, 2014*